Р Е Ш Е Н И Е
№ 43389

гр. София, 05.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 21 състав,** в публично заседание на 29.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елена Попова

при участието на секретаря Елица Делчева, като разгледа дело номер **6342** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на М. П. М., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес [населено място],[жк], [жилищен адрес] подадена чрез пълномощника му адв. И. М. З. от Софийска адвокатска колегия (САК), против Ревизионен акт /РА/ № Р-22221924002824-091-001 от 09.01.2025 г., издаден от органи по приходите при Териториална дирекция на Националната агенция за приходите /ТД на НАП/ – С., потвърден с Решение № 364 от 04.04.2025 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ /Д „ОДОП“/ – С. при Централно управление на НАП в частта на установените задължения за годишен и авансов данък по Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ на едноличен търговец /ЕТ/ за данъчни периоди 2019 г., 2020 г., 2021 г. и 2022 г. в общ размер на 5 985,66 евро /11 706,93 лв./ главница и 1 428,83 евро /2 794,54 лв./ лихви за забава, за задължителни осигурителни вноски за фондовете на Държавното обществено осигуряване /ДОО/, Националната здравноосигурителна каса /НЗОК/ и Допълнителното задължително пенсионно осигуряване в Универсален пенсионен фонд /ДЗПО-УПФ/ за самоосигуряващо се лице за данъчни периоди 2019 г., 2020 г., 2021 г. и 2022 г. в общ размер на 18 807,60 евро /36 784,46 лв./ главница и 5 117,12 евро /10 008,21 лв./ лихви за забава.

В жалбата са изложени подробни съображения за необоснованост и материална незаконосъобразност на оспорения ревизионен акт. Твърди се, че фактическите констатации на органите по приходите за осъществявана от жалбоподателя лична търговска дейност чрез електронна търговия не почиват на надлежно събрани първични счетоводни документи. Изтъква се, че през процесните периоди жалбоподателят е действал единствено в качеството си на

пълномощник на трети физически лица /В. Я. Г., Г. В. Н., Е. Д. В., Н. Р. И., Ю. Ц. И./ и на юридическото лице „Глобал ЕМС 74“ ЕООД, като е изпращал стоки и е получавал суми по наложени платежи и парични преводи от тяхно име и за тяхна сметка, които своевременно им е предавал. Поддържа се, че представените от куриерските дружества обобщени таблични справки и електронни изображения нямат характер на първични счетоводни документи по смисъла на Закона за счетоводството /ЗСч/ и не доказват осъществяването на конкретни търговски продажби от жалбоподателя, нито принадлежността на стоките и доходите към неговия патримониум. Оспорва се наличието на предпоставките по чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК за провеждане на ревизия по особения ред, както и прилагането на презумпцията по чл. 124, ал. 2 от ДОПК. Прави се възражение, че при формирането на данъчната основа не са приспаднати действителните разходи за придобиване на стоките и не са отчетени върнатите пратки. По отношение на задължителните осигурителни вноски жалбоподателят се позовава на Тълкувателно решение № 2 от 02.02.2022 г. по тълк. д. № 8/2020 г. на ОСС на I и II колегия на Върховния административен съд /ВАС/, като поддържа, че липсва законова презумпция доходът с неустановен източник или характер да се третира като осигурителен доход от трудова дейност, върху който да се начисляват вноски за ДОО, ЗО и ДЗПО-УПФ. Направено е искане за отмяна на ревизионния акт и присъждане на сторените по делото разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и с процесуалния си представител адв. З., която поддържа изцяло подадената жалба. Претендира присъждане на съдебни разноски, съобразно представен списък и писмени доказателства.

Ответникът – директорът на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – С. при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител юрк. А., оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Поддържа, че от събраните по преписката доказателства безспорно се установява извършвана от ревизираното лице търговска дейност с мобилни телефони, електронни устройства и аксесоари.Поддържа правните изводи, обективирани в решението на директора на Д „ОДОП“. Присъждане на юрисконсултско възнаграждение по реда на чл. 161, ал. 1 от ДОПК.

Административен съд София-град, I отделение, 21-ви състав, след като прецени събраните по делото писмени доказателства, заключението на съдебно-счетоводната експертиза и доводите на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Ревизионното производство е образувано със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22221924002824-020-001 от 12.06.2024 г. /л.33/, издадена от Г. И. М. на длъжност началник сектор „Ревизии“ в отдел „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП – С., оправомощен съгласно Заповед № РД-01-849 от 31.10.2022 г. на директора на ТД на НАП – С. на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК /л.31/. С посочената заповед е възложено извършването на ревизия на М. П. М. с обхват: годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ за периода 01.01.2019 г. – 31.12.2021 г., данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за периода 01.01.2019 г. – 31.12.2021 г. и задължителни осигурителни вноски за ДОО, ЗО и ДЗПО-УПФ за периода 01.01.2019 г. – 31.12.2022 г., с определен тримесечен срок за извършване. Със Заповед за изменение на ЗВР /ЗИЗВР/ № Р-22221924002824-020-002 от 20.09.2024 г. и ЗИЗВР № Р-22221924002824-020-003 от 18.10.2024 г., срокът за извършване на ревизията е удължен до 21.11.2024 г., като обхватът по ЗДДФЛ на ЕТ е разширен и за данъчната 2022 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ № Р-22221924002824-092-001 от 10.12.2024 г., връчен по електронен път на 13.12.2024 г. Срещу доклада жалбоподателят е подал писмено възражение с вх. № 26949 от 23.12.2024 г. по регистъра на ТД на НАП – С. /л.31/, разгледано и преценено от ревизиращия екип като неоснователно.

В хода на ревизионното производство е установено, че М. П. М. е местно физическо лице по

смисъла на чл. 4, ал. 1, вр. с чл.6 от ЗДДФЛ. През ревизираните периоди лицето не е декларирало доходи от трудови или извънтрудови правоотношения. За 2019 г. не е подавана годишна данъчна декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ; за 2020 г. е подадена декларация с декларирани приходи от електронна търговия в размер на 5 015,77 евро /9 810,00 лв./ и внесен данък от 495,14 евро /968,40 лв./; за 2021 г. са декларирани приходи по чл. 29а от ЗДДФЛ от 2 402,56 евро /4 699,00 лв./ и внесен данък от 180,20 евро /352,43 лв./; за 2022 г. са декларирани приходи като ЕТ от 1 518,54 евро /2 970,00 лв./ и внесен данък от 227,78 евро /445,50 лв./.

С Протокол № Р-22221924002824-ППД-001 от 18.09.2024 г. към ревизията са присъединени доказателствата от предходна проверка, приключила с Протокол № П-22221923226867-073-001 от 07.06.2024 г. На основание чл. 37, ал. 3 и чл. 56 от ДОПК са връчени искания за представяне на документи и писмени обяснения на ревизираното лице, на лицензирани пощенски и куриерски оператори /„Еконт Експрес“ АД и „Спиди“ АД/, на „Изипей“ АД и на търговските банки.

От събраните по преписката данни органите по приходите са констатирали, че чрез куриерските оператори „Еконт Експрес“ АД и „Спиди“ АД, платежната институция „Изипей“ АД и банков превод през „Револют“ жалбоподателят е получил парични средства от наложени платежи и преводи в общ размер на 81 428,35 евро /159 260,01 лв./, разпределени по години, както следва /л.46-гръб./: за 2019 г. – 4 627,19 евро /9 050,01 лв./; за 2020 г. – 6 252,08 евро /12 228,00 лв./; за 2021 г. – 13 748,31 евро /26 889,35 лв./; и за 2022 г. – 55 201,12 евро /107 964,00 лв./.

В писмените си обяснения ревизираното лице е заявило, че не е извършвало лична търговска дейност, а е изпращало пратки и е получавало суми като пълномощник на физическите лица В. Г., Г. Н., Е. В., Н. И., Ю. И. и на дружеството „Глобал ЕМС 74“ ЕООД, като е предавало получените суми на съответните лица. При извършените насрещни проверки по реда на чл. 45 от ДОПК В. Г. и Н. И. не са представили обяснения и документи; за Г. Н. пълномощникът му Й. Н. е заявила, че лицето се намира в чужбина, не е изпращало пратки и не е получавало пари от жалбоподателя; Ю. И. е декларирал, че изпращаните стоки са били собственост на М. М. и той не е получавал средства; Е. В. е починал през февруари 2024 г., а „Глобал ЕМС 74“ ЕООД не е подавало годишни данъчни декларации по ЗКПО.

Органите по приходите са приели, че е налице осъществявана от физическото лице системна търговска дейност по смисъла на чл. 1, ал. 1, т. 1 от Търговския закон /ТЗ/ без регистрация като едноличен търговец, доходите от която подлежат на облагане по реда на чл. 26, ал. 7 във връзка с чл. 28 и чл. 48, ал. 2 от ЗДДФЛ със ставка 15 %. Прието е наличие на обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК /данни за укрити приходи или доходи/, за което на ревизираното лице са връчени Уведомление по чл. 124, ал. 1 от ДОПК № Р-22221924002824-113-001 от 28.10.2024 г. и Уведомление по чл. 17, ал. 1, т. 2 от ДОПК № Р-22221924002824-139-001 от 28.10.2024 г. /л.47 от РД/. По реда на чл. 124, ал. 3 от ДОПК е подадена декларация за имуществото и разходите.

Ревизионното производство е приключило с издаването на процесния Ревизионен акт № Р-22221924002824-091-001 от 09.01.2025 г. /л.92/, с който на основание чл. 122, ал. 2 от ДОПК са определени задължения по видове и периоди, както следва:

I. По ЗДДФЛ – годишен и авансов данък на ЕТ (чл. 48, ал. 2 от ЗДДФЛ):

1. За данъчен период 2019 г.: Установени неотчетени приходи от 4 627,19 евро /9 050,01 лв./ и признати разходи за придобиване на стоки от 3 356,16 евро /6 564,07 лв./; определена данъчна основа по чл. 122, ал. 2 от ДОПК в размер на 1 271,04 евро /2 485,94 лв./; след приспадане на задължителни осигурителни вноски от 955,17 евро /1 868,16 лв./ е определена годишна данъчна основа по чл. 28, ал. 1 от ЗДДФЛ в размер на 315,87 евро /617,78 лв./ и дължим данък 15 % в размер на 47,38 евро /92,67 лв./, ведно с прилежаща законна лихва в размер на 24,70 евро /48,30 лв./.

2. За данъчен период 2020 г.: Установени приходи от 6 252,08 евро /12 228,00 лв./ и признати разходи от 3 265,23 евро /6 386,23 лв./; определена данъчна основа по чл. 122, ал. 2 от ДОПК в размер на 2 986,85 евро /5 841,77 лв./; след приспадане на задължителни осигурителни вноски от 1 040,46 евро /2 034,96 лв./ е определена годишна данъчна основа по чл. 28, ал. 1 от ЗДДФЛ в размер на 1 946,39 евро /3 806,81 лв./ и дължим данък 15 % в размер на 291,96 евро /571,02 лв./; предвид внесения от лицето данък от 495,14 евро /968,40 лв./ е определен данък за довнасяне в размер на 0,00 евро /установен надвнесен данък от 203,18 евро / 397,78 лв./.
3. За данъчен период 2021 г.: Установени приходи в размер на 13 748,31 евро /26 889,35 лв./ и признати разходи от 5 104,63 евро /9 983,79 лв./; определена данъчна основа по чл. 122, ал. 2 от ДОПК в размер на 8 643,68 евро /16 905,56 лв./; след приспадане на задължителни осигурителни вноски от 2 402,94 евро /4 699,74 лв./ е определена годишна данъчна основа по чл. 28, ал. 1 от ЗДДФЛ в размер на 6 240,74 евро /12 205,82 лв./ и дължим данък 15 % в размер на 936,11 евро /1 830,87 лв./, от който за довнасяне 755,91 евро /1 478,44 лв./, ведно с лихва от 297,87 евро /582,59 лв./.
4. За данъчен период 2022 г.: Установени приходи в размер на 55 201,12 евро /107 964,00 лв./ и признати разходи от 3 370,10 евро /6 591,35 лв./; определена данъчна основа по чл. 122, ал. 2 от ДОПК в размер на 51 831,01 евро /101 372,65 лв./; след приспадане на задължителни осигурителни вноски от 14 408,85 евро /28 181,27 лв./ е определена годишна данъчна основа по чл. 28, ал. 1 от ЗДДФЛ в размер на 37 422,16 евро /73 191,38 лв./ и дължим данък 15 % в размер на 5 613,32 евро /10 978,70 лв./, от който за довнасяне след приспадане на внесен данък – 5 385,54 евро /10 533,20 лв./, ведно с лихва от 1 130,12 евро /2 210,32 лв./.
II. По КСО и ЗЗО – задължителни осигурителни вноски за самоосигуряващо се лице:
1. Вноски за ДОО (фонд „Пенсии“): за 2019 г. – 508,51 евро (994,56 лв.) главница и 310,94 евро (608,15 лв.) лихви; за 2020 г. – 553,91 евро (1 083,36 лв.) главница и 282,40 евро (552,33 лв.) лихви; за 2021 г. – 1 279,26 евро (2 502,02 лв.) главница и 460,42 евро (900,51 лв.) лихви; за 2022 г. – 7 671,00 евро (15 003,15 лв.) главница и 1 670,45 евро (3 267,12 лв.) лихви.
2. Вноски за здравно осигуряване (НЗОК / ЗО): за 2019 г. – 274,87 евро (537,60 лв.) главница и 168,08 евро (328,73 лв.) лихви; за 2020 г. – 299,41 евро (585,60 лв.) главница и 152,65 евро (298,55 лв.) лихви; за 2021 г. – 691,49 евро (1 352,45 лв.) главница и 248,88 евро (486,77 лв.) лихви; за 2022 г. – 4 146,48 евро (8 109,81 лв.) главница и 902,95 евро (1 766,01 лв.) лихви.
3. Вноски за ДЗПО-УПФ: за 2019 г. – 171,80 евро (336,00 лв.) главница и 105,04 евро (205,44 лв.) лихви; за 2020 г. – 187,13 евро (366,00 лв.) главница и 95,40 евро (186,58 лв.) лихви; за 2021 г. – 432,18 евро (845,28 лв.) главница и 155,57 евро (304,26 лв.) лихви; за 2022 г. – 2 591,55 евро (5 068,63 лв.) главница и 564,34 евро (1 103,76 лв.) лихви.
С Решение № 364 от 04.04.2025 г. директорът на Дирекция „ОДОП“ – С. е потвърдил изцяло ревизионния акт в частта на установените задължения по ЗДДФЛ на ЕТ и задължителните осигурителни вноски за 2019 г., 2020 г., 2021 г. и 2022 г., както и по отношение на данъка по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2021 г., и е оставил без разглеждане жалбата за данъка по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2019 г., 2020 г. и 2022 г. поради липса на установен размер за довнасяне.
По делото са събрани писмени доказателства от куриерските оператори: „Спиди“ АД е представило 7 броя оригинални разходни касови ордери /РКО/ за изплатени суми по наложен платеж на М. М. /№ 50920657402 от 09.03.2020 г. за 16,87 евро /33,00 лв./; № 50920837142 от 19.08.2020 г. за 30,68 евро /60,00 лв./; № 50703371409 от 10.09.2020 г. за 48,57 евро /95,00 лв./; № 50920883534 от 28.09.2020 г. за 352,79 евро /690,00 лв./; № 50921048555 от 19.01.2021 г. за 30,68 евро /60,00 лв./; № 50921067766 от 02.02.2021 г. за 38,35 евро /75,00 лв./; и № 50921383046 от 19.10.2021 г. за 15,34 евро /30,00 лв./ ведно със заверени разпечатки на електронни

товарителници, от които е видно изпращането на мобилни апарати и техника; „Еконт Експрес“ АД е представило електронни изявления /в оригинален цифров формат, записан на оптичен носител и възпроизведен на хартиен носител/, генерирани в информационната система на оператора при изплащане на суми към М. М., носещи неговия положен върху електронно устройство подпис, както и писмено уточнение с изх. № 8421 от 14.08.2026 г., че електронно изявление № D1563139838/19.02.2021 г. за 102,26 евро /200,00 лв./ е включено в справката за М. М., тъй като пратките са подадени от него.
По делото е изготвена Съдебно-счетоводна експертиза от вещото лице д-р П. К..
Вещото лице е извършило подробна проверка на съдържащите се по делото документи и данни от куриерските оператори, „Изипей“ АД и банковите сметки, въз основа на която е е установило, че за 2019 г. и 2020 г. размерът на документално доказаните приходи напълно съответства на приетите от органите по приходите суми, съответно 4 627,19 евро /9 050,01 лв./ за 2019 г. и 6 252,08 евро /12 228,00 лв./ за 2020 г. За 2021 г. експертизата е констатирала, че документално установените приходи на жалбоподателя възлизат на 4 055,75 евро /7 932,35 лв./, формирани от наложени платежи от „Еконт Експрес“ АД с подател и получател жалбоподателя в размер на 2 302,86 евро /4 504,00 лв./, наложени платежи от „Спиди“ АД в размер на 84,36 евро /165,00 лв./, преводи чрез „Изипей“ АД в размер на 712,41 евро /1 393,35 лв./ и банков превод чрез „Револют“ в размер на 956,12 евро /1 870,00 лв./. Вещото лице е установило, че разликата от 9 692,56 евро /18 957,00 лв./ до възприетия от органите по приходите размер /13 748,31 евро / 26 889,35 лв./ се дължи на включени постъпления по наложени платежи, при които като изпращачи на стоките са вписани трети лица /Г. Н. – 1 667,83 евро /3 262,00 лв./; Ю. И. – 1 702,60 евро /3 330,00 лв./; Е. В. – 3 408,78 евро /6 667,00 лв./; и „Глобал ЕМС 74“ ЕООД – 2 913,34 евро /5 698,00 лв./, за които по делото не са налице първични счетоводни документи, договори или отчетни сметки, установяващи правното основание на операциите и принадлежността на стоките. При алтернативния вариант на експертизата за 2021 г., базиран единствено на доказаните приходи от 4 055,75 евро /7 932,35 лв./, съпоставени с признатите от ревизията разходи от 5 104,63 евро /9 983,79 лв./, се формира отрицателен финансов резултат в размер на -1 048,88 евро /-2 051,44 лв./, при което не възниква положителна данъчна основа по чл. 122, ал. 2 от ДОПК и чл. 28, ал. 1 от ЗДДФЛ.
Въз основа на така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:
Жалбата е подадена в законоустановения 14-дневен срок по чл. 156, ал. 1 от ДОПК от надлежна страна, имаща правен интерес от оспорването, и след надлежно упражнено право на административно обжалване, поради което е процесуално ДОПУСТИМА.
Разгледана по същество, жалбата е ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА.
Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът извършва цялостна проверка за законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като следи дали е издаден от компетентен орган, в съответната форма и при спазване на процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.
Оспореният ревизионен акт е издаден от компетентните органи по приходите по смисъла на чл. 119, ал. 2 от ДОПК – Г. И. М. - началник сектор „Ревизии“, възложил ревизията, и А. А. Н. - главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията, оправомощени със Заповед № РД-01-849 от 31.10.2022 г. на директора на ТД на НАП – С. на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК /л.31/. Актът е издаден в установената писмена форма съгласно чл. 120, ал. 1 от ДОПК като електронен документ, подписан с валидни квалифицирани електронни подписи /КЕП/ от издателите му, удостоверени със съответните сертификати, приложени по делото. При провеждане на ревизията не са допуснати съществени

процесуални нарушения: спазени са сроковете по чл. 114 и чл. 117 от ДОПК, ревизираното лице е надлежно уведомено по реда на чл. 124, ал. 1 от ДОПК за преминаване към облагане по особения ред и му е предоставена реална възможност за защита и представяне на доказателства.
По материалната законосъобразност на ревизионния акт:
Съгласно чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК органът по приходите може да приложи установения от съответния закон размер на данъка към определена от него по реда на ал. 2 основа, когато са налице данни за укрити приходи или доходи. По силата на чл. 124, ал. 2 от ДОПК в производството по обжалване на ревизионен акт, издаден по реда на чл. 122, фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното само когато наличието на основанията по ал. 1 е подкрепено със събраните доказателства. Доказателствената тежест за установяване на основанията за ревизия при особени случаи лежи върху приходната администрация, като констатациите не могат да почиват на предположения, а следва да бъдат подкрепени с обективни и годни доказателства.
В съответствие с установената съдебна практика на Върховния административен съд (решение № 5378 от 19.05.2026 г. по адм.д. № 3398/2026 г., решение № 4897 от 05.05.2026 г. по адм.д. № 3424/2026 г., решение № 3794 от 09.04.2025 г. по адм.д. № 334/2025 г., решение № 12097 от 26.11.2025 г. по адм.д. № 10301/2025 г. и решение № 12761 от 10.12.2025 г. по адм.д. № 7232/2025 г.), за периода след 01.01.2018 г. документирането на дейността на пощенския оператор „Еконт Експрес“ АД се осъществява чрез съставяне на електронни документи в информационната система на дружеството. Съгласно чл. 3, ал. 1 от Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги /ЗЕДЕУУ/ и чл. 3, т. 35 от Регламент /ЕС/ № 910/2014 г., издадените електронни изявления, съдържащи цифрови графични изображения на подписи, положени върху електронно устройство от клиента, представляват електронни документи, подписани с обикновен електронен подпис. По силата на чл. 13, ал. 4 от ЗЕДЕУУ и приложимите Общи условия на пощенския оператор, този подпис има правната сила на саморъчен подпис в отношенията с клиентите, поради което представените в цифров вид електронни изявления, придружени с КЕП на служителя на куриера, са годни писмени доказателства за получаването на отразените в тях суми от наложени платежи. От своя страна представените от „Спиди“ АД оригинални разходни касови ордери /РКО/, носещи саморъчния подпис на жалбоподателя, представляват първични счетоводни документи, доказващи по несъмнен начин изплащането на съответните суми /решение № 3987 от 12.04.2023 г. по адм.д. № 7310/2022 г. на ВАС/.
Същевременно, съгласно константната практика на ВАС /решение № 1889 от 21.02.2023 г. по адм.д. № 3946/2022 г., решение № 1173 от 03.02.2023 г. по адм.д. № 3396/2022 г., решение № 2087 от 17.02.2021 г. по адм.д. № 9700/2020 г., решение № 4538 от 30.04.2025 г. по адм.д. № 2872/2025 г. и решение № 4615 от 05.05.2025 г. по адм.д. № 2342/2025 г./, обобщените таблични справки, генерирани от софтуера на куриерските оператори, представляват вторична информация и сами по себе си, при липса на първични счетоводни документи /оригинални РКО, електронни изявления или товарителници с положен подпис/, не са достатъчни за доказване на реализирани облагаеми доходи от търговски продажби. Самото изплащане на парични преводи без надлежно съставени първични документи не обосновава непререкаем извод за укрит търговски приход.

При преценката на доказателствата за отделните ревизирани години съдът констатира следното:
За данъчните 2019 г. и 2020 г.:
От приетите по делото първични документи – електронни изявления на „Еконт Експрес“ АД, оригинални РКО на „Спиди“ АД, справки за преводи от „Изипей“ АД и банкови извлечения – безспорно се доказва получаването от М. М. на суми от продажби на стоки в общ размер на 4 627,19 евро /9 050,01 лв./ за 2019 г. и 6 252,08 евро /12 228,00 лв./ за 2020 г. Изпращаните стоки /мобилни телефони, апарати и електронни аксесоари/ са доставяни регулярно и системно до множество крайни получатели срещу заплащане на наложен платеж, което обосновава извода за осъществявана от физическото лице търговска дейност по занятие по смисъла на чл. 1, ал. 1, т. 1 от ТЗ, доходите от която правилно са квалифицирани по чл. 26, ал. 7 във връзка с чл. 28 от ЗДДФЛ. Тъй като за 2019 г. не е подавана ГДД, а за 2020 г. част от приходите не са били отчетени, законосъобразно е приложен особеният ред по чл. 122, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ДОПК. Данъчните основи по чл. 122, ал. 2 от ДОПК и чл. 28, ал. 1 от ЗДДФЛ и дължимият данък по чл. 48, ал. 2 от ЗДДФЛ за 2019 г. /47,38 евро /92,67 лв./ и лихва 24,70 евро /48,30 лв./ са определени правилно при приспадане на разходите за придобиване на стоките и дължимите осигурителни вноски, поради което в тази част РА е законосъобразен. За 2020 г. правилно е установено, че дължимият данък от 291,96 евро /571,02 лв./ е изцяло покрит от внесения авансово данък в размер на 495,14 евро /968,40 лв./, поради което не е определен данък за довнасяне.
По отношение на задължителните осигурителни вноски за 2019 г. и 2020 г. съдът намира, че същите са правилно установени на основание чл. 4, ал. 3, т. 2 от КСО, чл. 127, ал. 1 от КСО и чл. 40, ал. 1, т. 2 от ЗЗО. Доколкото се доказа упражняването на реална търговска стопанска дейност с личен труд от жалбоподателя за посочените години, върху реализирания осигурителен доход се дължат авансови и изравнителни вноски за ДОО, ЗО и ДЗПО-УПФ в размерите, установени в РА за 2019 г.: ДОО – 508,51 евро /994,56 лв./ и лихва 310,94 евро /608,15 лв./; ЗО – 274,87 евро /537,60 лв./ и лихва 168,08 евро /328,73 лв./; ДЗПО-УПФ – 171,80 евро /336,00 лв./ и лихва 105,04 евро /205,44 лв./; за 2020 г.: ДОО – 553,91 евро /1 083,36 лв./ и лихва 282,40 евро /552,33 лв./; ЗО – 299,41 евро /585,60 лв./ и лихва 152,65 евро /298,55 лв./; ДЗПО-УПФ – 187,13 евро /366,00 лв./ и лихва 95,40 евро /186,58 лв./). В тази част жалбата е неоснователна.
За данъчната 2021 г.:
От събраните доказателства и заключението на ССчЕ се установява, че документално доказаните приходи от продажби на жалбоподателя възлизат на 4 055,75 евро /7 932,35 лв./. Включената от органите по приходите сума от 9 692,56 евро /18 957,00 лв./ по пратки с изпращачи трети лица - Г. Н., Ю. И., Е. В. и „Глобал ЕМС 74“ ЕООД, не е доказана като личен приход на М. М.. По преписката липсват първични счетоводни документи, договори за търговско представителство или комисионна, приемо-предавателни протоколи за стоки или доказателства за предаване на парични средства, установяващи, че тези суми представляват облагаем доход на жалбоподателя /решение № 5760 от 13.05.2021 г. по адм.д. № 941/2021 г. на ВАС и решение № 9752 от 07.10.2026 г. по адм.д. № 5892/2026 г. на ВАС/. При съпоставянето на доказаните приходи от 4 055,75 евро /7 932,35 лв./ с признатите от самите органи по приходите разходи за дейността в размер на 5 104,63 евро /9 983,79 лв./, разходите надвишават приходите с 1 048,88 евро /2 051,44 лв./. При липса на положителен финансов резултат не се формира

данъчна основа по чл. 122, ал. 2 от ДОПК и чл. 28, ал. 1 от ЗДДФЛ, поради което допълнително определеният данък по ЗДДФЛ на ЕТ за 2021 г. в размер на 936,11 евро /1 830,87 лв. /за довнасяне 755,91 евро /1 478,44 лв./ ведно с лихвата от 297,87 евро /582,59 лв./ е материално незаконосъобразен и следва да бъде отменен.
По отношение на задължителните осигурителни вноски за 2021 г., следва да се съобрази задължителната съдебна практика, обективирана в Тълкувателно решение № 2 от 02.02.2022 г. по тълк. д. № 8/2020 г. на ОСС на I и II колегия на ВАС и постановените в съответствие с него решение № 3215 от 23.03.2026 г. по адм.д. № 1786/2026 г. на ВАС, решение № 3126 от 25.03.2025 г. по адм.д. № 9224/2024 г. на ВАС и решение № 8905 от 13.10.2022 г. по адм.д. № 10036/2021 г. на ВАС. Съгласно цитираната практика, в случаите на извършена ревизия по реда на чл. 122 от ДОПК липсва законова презумпция, че доходът с неустановен източник или характер произтича от трудова дейност и представлява осигурителен доход за самоосигуряващо се лице. При липса на доказан положителен осигурителен доход от упражнявана стопанска дейност за 2021 г. за жалбоподателя не възникват задължения за внасяне на осигурителни вноски за годишно изравняване. Поради това определените с РА задължения за осигурителни вноски за 2021 г. /ДОО – 1 279,26 евро /2 502,02 лв./ главница и 460,42 евро /900,51 лв./ лихви; ЗО – 691,49 евро /1 352,45 лв./ главница и 248,88 евро /486,77 лв./ лихви; ДЗПО-УПФ – 432,18 евро /845,28 лв./ главница и 155,57 евро /304,26 лв./ лихви са незаконосъобразни и подлежат на пълна отмяна.
За данъчната 2022 г.:
Определените за 2022 г. приходи от 55 201,12 евро /107 964,00 лв./ се базират единствено на обобщени електронни таблици на куриера, без да са представени първични счетоводни документи, товарителници с положен подпис или разходни касови ордери за сумите над декларирания от лицето размер. Единствените документално доказани постъпления от продажби за 2022 г. са в размер на 1 518,54 евро /2 970,00 лв./, които жалбоподателят сам е декларирал в подадената ГДД и за които е внесъл данък в размер на 227,78 евро /445,50 лв./. Всички останали суми до приетия от ревизията размер са недоказани с първични счетоводни документи. Съпоставени с признатите от ревизията разходи от 3 370,10 евро /6 591,35 лв./, доказаните приходи не формират допълнителна данъчна основа по чл. 122, ал. 2 от ДОПК и чл. 28, ал. 1 от ЗДДФЛ. Поради това допълнително начисленият данък по ЗДДФЛ за 2022 г. в размер на 5 385,54 евро /10 533,20 лв./ и лихви от 1 130,12 евро /2 210,32 лв./, както и начислените върху недоказаната основа осигурителни вноски за ДОО в размер на 7 671,00 евро /15 003,15 лв./ и лихви 1 670,45 евро /3 267,12 лв./, ЗО /4 146,48 евро /8 109,81 лв./ и лихви 902,95 евро /1 766,01 лв./ и ДЗПО-УПФ в размер на 2 591,55 евро /5 068,63 лв./ и лихви 564,34 евро /1 103,76 лв./, са материално незаконосъобразни и следва да бъдат отменени изцяло.
По отговорността за разноските:
С оглед изхода на спора и на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК разноските по делото следва да бъдат разпределени между страните съразмерно на уважената и отхвърлената част от жалбата. Обжалваният материален интерес по делото възлиза общо на 31 338,99 евро /61 293,74 лв./, от които 24 769,19 евро /48 444,32 лв./ главница и 6 569,80 евро /12 849,42 лв./ лихви. Жалбата е уважена за обща сума от 28 564,22 евро /55 866,75 лв./ .Направените от жалбоподателя разноски по делото възлизат общо на 2 259,03 евро /4 418,29 лв./, в т.ч.: платена държавна такса от 25,56 евро /50,00 лв./,

възнаграждение за вещо лице по ССчЕ в размер на 955,24 евро /1 868,29 лв./ и заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 1 278,23 евро /2 500,00 лв./. Възражението на ответника за прекомерност на адвокатското възнаграждение е неоснователно предвид обема на доказателствения материал, броя на проведените заседания и фактическата и правна сложност на делото. Въз основа на горното и съразмерно на уважената част от жалбата, на жалбоподателят следва да се присъдят разноски в размер на 2 058,88 евро, платими от Националната агенция за приходите.
На основание чл. 161, ал. 1, изр. трето от ДОПК на Дирекция „ОДОП“ – С. се дължи юрисконсултско възнаграждение съобразно отхвърлената част от жалбата, определено по реда на чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, в размер на 150,00 евро /293,37 лв./, платими от жалбоподателя.
Така мотивиран и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, Административен съд София-град, I отделение, 21-ви състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ, по жалба на М. П. М., ЕГН [ЕГН], Ревизионен акт № Р-22221924002824-091-001 от 09.01.2025 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП – С., потвърден с Решение № 364 от 04.04.2025 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ – С. при ЦУ на НАП, в следните части:
1. В частта на допълнително установения годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ по чл. 48, ал. 2 от ЗДДФЛ за 2021 г. в размер на 936,11 евро /1 830,87 лв. /за довнасяне 755,91 евро / 1 478,44 лв./ и лихва за забава в размер на 297,87 евро /582,59 лв./, и за 2022 г. в размер на 5 385,54 евро /10 533,20 лв./ и лихва за забава в размер на 1 130,12 евро /2 210,32 лв./;
2. В частта на установените задължителни осигурителни вноски за ДОО за самоосигуряващо се лице за 2021 г. в размер на 1 279,26 евро /2 502,02 лв./ главница и 460,42 евро /900,51 лв./ лихва, и за 2022 г. в размер на 7 671,00 евро /15 003,15 лв./ главница и 1 670,45 евро /3 267,12 лв./ лихва;
3. В частта на установените задължителни осигурителни вноски за здравно осигуряване (ЗО) за самоосигуряващо се лице за 2021 г. в размер на 691,49 евро /1 352,45 лв./ главница и 248,88 евро /486,77 лв./ лихва, и за 2022 г. в размер на 4 146,48 евро /8 109,81 лв./ главница и 902,95 евро /1 766,01 лв./ лихва;
4. В частта на установените задължителни осигурителни вноски за ДЗПО-УПФ за самоосигуряващо се лице за 2021 г. в размер на 432,18 евро /845,28 лв./ главница и 155,57 евро /304,26 лв./ лихва, и за 2022 г. в размер на 2 591,55 евро /5 068,63 лв./ главница и 564,34 евро /1 103,76 лв./ лихва.
ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. П. М., ЕГН [ЕГН], против Ревизионен акт № Р-22221924002824-091-001 от 09.01.2025 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП – С., потвърден с Решение № 364 от 04.04.2025 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ – С., в останалата ѝ част, а именно относно установените задължения за годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ за 2019 г. в размер на 47,38 евро /92,67 лв./ главница и 24,70 евро /48,30 лв./ лихва, за 2020 г. в размер на 0,00 евро, както и за задължителни осигурителни вноски за самоосигуряващо се лице за ДОО за 2019 г. в размер на 508,51 евро /994,56 лв./ главница и 310,94 евро /608,15 лв./ лихва и за 2020 г. в размер на 553,91 евро /1 083,36 лв./ главница и 282,40 евро /552,33 лв./ лихва; за ЗО за

2019 г. в размер на 274,87 евро /537,60 лв./ главница и 168,08 евро /328,73 лв./ лихва и за 2020 г. в размер на 299,41 евро /585,60 лв./ главница и 152,65 евро /298,55 лв./ лихва; и за ДЗПО-УПФ за 2019 г. в размер на 171,80 евро /336,00 лв./ главница и 105,04 евро /205,44 лв./ лихва и за 2020 г. в размер на 187,13 евро /366,00 лв./ главница и 95,40 евро /186,58 лв./ лихва.
ОСЪЖДА, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, Националната агенция за приходите да заплати на М. П. М., ЕГН [ЕГН], направени по делото разноски в размер на 2 058,88 евро (две хиляди петдесет и осем евро и осемдесет и осем цента).
ОСЪЖДА, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, М. П. М., ЕГН [ЕГН], да заплати на Националната агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 150,00 евро (сто и петдесет евро).
РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: